

snitstal af disse Beregninger, finde vi altsaa, at i 12 Aar har Gennemsnitslønnen for Jernbanefunktionærer i de 3 Klasser været 1,110 Kr., for Postbude i de 3 Klasser 1031 Kr. og for Telegrafbudene i København og Provinserne, altsaa i 2 Klasser, 1,010 Kr. Man vil altsaa heraf se, at i Statsbanernes 3 Klasser bliver Gennemsnitslønnen 79 Kr. mere pr. Funktionær end for Postvæsenet og 100 Kr. mere pr. Funktionær end for Telegrafvæsenet, naar vi tage Tolvaars Gennemsnittet. Dersom vi tage Tyveaars Gennemsnittet, bliver Forskellen noget mindre. Da faa Statsbanefunktionærene 1,199 Kr.; Postvæsenets 1,183 Kr. og Telegrafvæsenets 1,010 Kr. Man ser altsaa, at Jernbanefunktionærene i de 3 Klasser alligevel have en Gennemsnitsløn, der er 16 Kr. aarlig højere end Postvæsenets og 108 Kr. gennemsnitlig højere end Telegrafvæsenets.

Derfor forekommer det mig ikke, der er særlig Anledning til at give Statsbanefunktionærene et Huslejetillæg paa 120 Kr., eller hvor meget det nu kan blive, i København, og noget mindre maaske i Provinserne, da det faktisk er dem, der ere lønnede bedst, naar man medregner Tantiemen. Jeg har ikke medregnet andre Fordele, de have, nemlig fri Befordring, Sygehjælp og Hjælp til Flytning f. Eks. Det viser sig ogsaa paa Statsregnskabet og Finansloven, at det Beløb, der udbetales i Tidløn f. Eks. til Ekstraarbejde, Natarbejde og lignende, forholdsvis andrager et Beløb, der er betydeligt højere end f. Eks. for Postvæsenet. Jeg har villet fremdrage dette for at paavise, at jeg ikke synes, man med Rette kan paastaa, at Statsbanefunktionærene i 12te, 13de og 14de Lønningsklasse ere saa meget uheldigere stillede end deres tilsvarende Kolleger i Post- og Telegrafvæsenet. De staa ret ens, og derfor forekommer det mig, at de godt kunne vente, til vi næste Aar gaa med til en Lønningsforbedring, enten det sker ved Huslejetillæg eller ved at sætte Lønnen højere op. Jeg vil egentlig foretrække det sidste og vil sige, at naar den Tanke blev fremsat fra det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), om man ikke ved Behandlingen af disse Lønningslove, der ventelig komme til næste Aar, kunde beslutte at lade disse løbe f. Eks. fra 1. Oktober det Aar, skal jeg for mit personlige Vedkommende ikke have noget derimod, det er et Spørgsmaal, som vi ere stillede frit overfor. Det er ikke det, det kommer an paa, om vi skulle gaa lidt

tilbage med Lønningsforhøjelsen, efter at Loven er vedtagen, det have vi Eksempler paa, at vi have gjort før. Vi have ogsaa gjort det med Hensyn til vore egne Diæter, saa vi have egentlig ingen Grund til at bebrejde andre, at de ønske noget i Lighed med, hvad vi have kunnet gøre for os selv. For mig stiller Forholdet sig saaledes, at jeg vilde ønske, vi havde haft denne Kommission for et Aar siden, saa vi havde haft Forslaget liggende for os nu, jeg skulde med Glæde have gjort mit dertil. Nu har jeg imidlertid gennemgaaet disse Love og har nævnt disse Tal, for at De kunne se dem i Rigsdagstidende og kontrolere dem — jeg skal nok aflevere min Fortegnelse, saa det bliver korrekt, hvad der staar i Rigsdagstidende — og jeg vil da blot sige, at jeg gerne gaar med til Lønningsforbedring i de dyre Tider, vi leve under — vi have ogsaa en Forstaaelse af, hvor dyrt det er at leve i København —, men jeg vil ikke gaa med til en Forhøjelse for dem, der i Forvejen have mest, fordi vi derved komme til at foregribe de Lønningslove, som vi maa staa frit overfor til næste Aar. Jeg vil ikke have, at den ene Etat skal komme forud for den anden, og jeg ønsker, at vi skulle tage dem alle paa en Gang. Lad os faa dem til Behandling, baade Jernbanevæsenets laveste Lønninger, Postvæsenets og Telegrafvæsenets, lad os faa dem allesammen. Hvorfor skulde nogen være Stifbørn og andre være Kælebørn, der i Forvejen have mest og skulle have Tillæg nu? Det sidste kan jeg ikke være med til og skal derfor fraraade at stemme for Ændringsforslaget, idet jeg er vis paa, at vi alle ere enige om, naar Tiden næste Aar kommer, at give de Lønningsforbedringer, som vedkommende have Krav paa i Forhold til deres Arbejde og i Forhold til Tiden, vi leve i.

Saa kunde jeg ønske at udtale mig lidt om de Forslag, der ere stillede til denne Behandling af Medlemmer udenfor Finansudvalget. Der er jo stillet flere, og jeg behøver vel ikke at nævne dem et for et, men vil blot sige, at Finansudvalget har ikke haft Tid og Lejlighed til at beskæftige sig med dem, da de jo bleve trykte, Dagen før 2den Behandling begyndte. Men jeg vil sige de ærede Medlemmer, at Finansudvalget vil følge den samme Praksis som hidtil, og hvis de Herre ville tage Ændringsforslagene tilbage, skulle de blive overvejede i Finansudvalget mellem 2den og 3die Behandling.

Jeg kunde dog have Lyst til at svare